

Morfar, Kreuger och den förbannade banken

Morfar låg på sängen och läste om Kreugerkraschen och bolmade på sin pipa så tapeterna nästan rullade ihop sig. Han kunde inte bli klok på dessa affärer. Vem tjänade på skottet i Paris och Raouls försvinnande, vem verkar utan att synas? Få är de som med sina pengar försöker skapa något för andra och med Kreugers aktieandel i Boliden, så betraktade han honom som sin forna arbetsgivare. En lojal och rakryggad arbetares grubblerier, fritidens detektivjobb, som en längtan att få vräka Wallenberg fast det redan var försent.

Svärmor, fin som få med fastigheter, gjorde folk runtikring vana att gå på tå. Seglade så elegant fram, tillochmed ovanpå överheten. Vanligtvis hade detta retat honom, måttfull som han var. Men än mer illa fann han procenteri, och att det gick inflation i pengars värde, kunde man tacka herrar som Wallenberg för. Så när han själv, en enkel man från myllan, bjöds tillfälle att vistas i salar ovan detta bankimperium, log han i mjugg och stampade till lite extra.

Herrens vägar äro outgrundliga, så ock människans.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren KattenKin med Poeter.se id #33409 innehar upphovsrätten